

Поради настжпилитъ следъ войнитѣ политически не-
сгоди и икономически неволи, броятъ на монашеството удари
назадъ. Нѣкогашниятъ напливъ на богомолци и дарители
спрѣ; руското и бѣлгарското монашество и работничество
намалѣ; монастиритѣ обеднѣха съвсѣмъ; млади монаси по-
стѣпватъ малко. Бѣлгарскиятъ напр. монастиръ Зографъ,
тѣй цвѣтущъ донеотколе, сега бедствува: значителнитѣ му
икономии, които бѣха вложени въ Руската Господарска
банка, загинаха следъ руската революция; на пространнитѣ
му имения въ Бесарабия турна ржка ромънското прави-
телство; именията му въ Гърция се подложиха на тѣ-
жъкъ режимъ и пр. Не е по-добро положението и на по-
голѣмата часть отъ другитѣ светогорски монастири. Света-
гора, която отъ десетъ вѣка служеше за стражъ на право-
славието, за огнище на благочестие и книжовна работа,
сега изнемогва. Ако не настжпи промѣна въ сегашния свето-
горски режимъ, Атонъ скоро ще запустѣе отъ монаси и
ако и тѣ не бѫдатъ разпилѣни.

Въ библиотекитѣ на светогорскитѣ монастири сѫ били
запазени хиляди славянски ржкописи, писани въ течение
на десетъ вѣка. Тамъ сѫ били намѣрени и най-главнитѣ и
най-стари глаголски ржкописи. Отрано обаче много отъ тия
паметници сѫ били изнесени извѣнъ Света-гора. Така напр.
още въ 1654 г. рускиятъ архимандритъ Арсений Сухановъ
пренесъль отъ Атонъ въ Москва 498 ржкописа (срв. за
подробности Н. К. Никольскій, Рукописная книжность
древнерусскихъ библиотекъ, XI—XVII вв., вып. 1, стр. 80 сл.).
Презъ XIX в. много славянски ржкописи сѫ били изнесени
въ Русия отъ епископъ Порфирий Успенски, отъ Григоро-
вича и др., а други сѫ били подарявани на високи особи
и гости, както напр. Зографското глаголско евангелие, пода-
reno отъ зографци въ 1860 г. на императоръ Александра II,
Мирославовото евангелие, подарено отъ хилендарци въ 1896 г.
на срѣбъския краль Александра и др. (срв. Г. Ильинскій,
Значеніе Аѳона въ исторіи славянской письменности, въ
ЖМНП, 1908 г., ноемврий).

Славянски и грѣцки ржкописи, които засъгатъ бѣлгар-
ското минало, има току-речи въ всички светогорски монастири;
славянскитѣ сѫ най-много въ Хилендаръ и въ Зографъ, но